

کی‌یر که گور، ویتگنشتاین و یالوم

اخیرا اثر «کی‌یر که گور»، نوشته فریتیهوف براندت با ترجمه جاوید جهانشاهی را خواندم و لذت بردم؛ کتاب حاوی توضیحات خوبی درباره زندگی و آثار سورن کی‌یر که گور است. در میان فیلسوفان بزرگ تاریخ فلسفه، افزون بر کانت و ویتگنشتاین، اسپینوزا و کی‌یر که گور را خیلی دوست دارم و از تامل در آموزه‌ها و ایده‌های آنها فراوان آموختم. کتاب «ترس و لرز»، مفهوم «جهش ایمانی» و همچنین تفکیک میان سه مرحله «زیبایی شناختی»، «اخلاقی» و «دینی» در آثار کی‌یر که گور برایم بصیرت‌زا و رهگشا بوده است، خصوصاً با عنایت به تقابل میان ایمان ورزی ویتگنشتاینی که از سر طمانینه است و با «حکمت سرد» در می‌رسد و «ایمان ورزی شورمندانه» کی‌یر که گوری. از میان این چهار فیلسوف دوران‌ساز، زندگی شخصی و احوال غریب و تلاطم‌های وجودی و زیر و زبر شدن‌های اگزیستانسیل را در باروخ اسپینوزا، سورن کی‌یر که گور و لودویگ ویتگنشتاین بسیار می‌پسندم و درباره آن آثار متعددی را در ده سال اخیر در مطالعه گرفته‌ام. در میان کتاب‌هایی که در این باب تا کنون خوانده‌ام، مواجهه اروین یالوم با احوال و اقوال این فیلسوفان بزرگ، برایم بدیع، جذاب و دل‌انگیز بوده است. توفیق داشتم در ماه‌های گذشته، درباره «وقتی نیچه گریست» و «درمان شوپنهاور» او سخن بگویم؛ امروز هم بناست درباره «مسئله اسپینوزا» صحبت کنم. کاش یالوم، با عنایت به توانمندی و خلاقیتی که در آثارش موج می‌زند، افزون بر نیچه و شوپنهاور و اسپینوزا، رمان‌هایی هم درباره کی‌یر که گور و ویتگنشتاین بنویسد، فیلسوفانی که ایده‌ها و احوال و زندگی‌شان به قدر کافی جذابند و پر مایه و مرتبط با «روان‌درمانی اگزیستانسیل»

...

پس از برگزاری دو کارگاه «روان‌درمانی اگزیستانسیل» با محوریت آثار اروین یالوم که با استقبال گرم هموطنان عزیز مواجه شد، سومین کارگاه از این سلسله کارگاه‌ها امروز سه‌شنبه ۱۲ آپریل از ساعت ۷:۰۰-۹:۳۰ بعد از ظهر در «بنیاد سهروردی» برگزار می‌شود. در این کارگاه خانم مژگان نصیری تحت عنوان «آزادی و مسئولیت» سخنرانی خواهند کرد؛ من هم قرار است درباره رمان «مسئله اسپینوزا» سخن بگویم. این اثر، سومین رمان فلسفی است که با لذت تمام در ماه‌های اخیر از یالوم خوانده‌ام. باروخ/ بندیکت اسپینوزا، فیلسوف مشهور هلندی قرن هفدهم و آلفرد روزنبرگ، نفر دوم حزب نازی آلمان، دو قهرمان اصلی این رمان‌اند....